

magnanimitias honorabile bonum, & ordinem obtinens principatus, Iure igitur despecti, & improbi, magnis rebus se diagnos opinantes, & hoc amplius honorem sibi tribui postulantes, dicuntur elati solidive: qui verò sele summittunt, & magis, quam par est, abiiciunt, pusillanimi. Horum igitur medius, qui non se ita abicit, ut minore, quam sit par, honore velit honestari, neque rursum maiore, quam deceat, neque omni, is demum est magnanimus. Et proinde certum est, magnanimitatem esse inter animum nimis elatum, & nimis demissum medietatem.

CAPVT XXVII.

Magnificentia, est inter ostentationem & indecoram parsimoniam medietas. Versatur autem magnificentia circa sumptus, quos magnificentum facere par est. Quicunque igitur vbi non expedit sumptum facit, ostentator est: vt si quis conuias qui symbolum contulerint, ita epulo accipiat, ac si nuptias faciat, is ostentator. Talis namque est, qui quo tempore non expedit, suam indicat affluentiam. Huic contrarius est homo indecorè parcus, qui vbi oportet, magnificè non impendit, aut si id facere instituat, putà nuptias celebans aut sumptum choro præbens, id nō vt decet, sed parcè nimis faciet. Qui huius modi fuerit, is indecorè parcus appellatur. At magnificentia vel ex ipso nomine nobis potest, qualis sit, innoteſcere. Opportuno nanque tempore magnificè factum, rectè magnificentia nomen assequetur. Magnificentia igitur fuerit, quandoquidem laudabilis, inter excessum, defectum que circa sumptus idoneos, quædam medietas. Sunt & nonnullis plures magnificantia existimatæ: velut dicentibus, Magnificè incedit: & huiusmodi alia magnificantia, non propriæ, sed à translatione nomen invenientes. Nec enim in illis magnificentia, sed in eis, quæ diximus.

CAPVT XXVIII.

Indignatio, est inuidentia, & malevolentia medietas: ambae enim iste sub uituperationem cadunt: at indignabundus laudabilis. Est autem indignatio, quedam agrimonia de bonis, quae indigno alicui aliquo pacto euenerunt. Indignabundus igitur, qui in huiusmodi tristatur: idemque rufus tristetur, si quem videbit indignè malis afflictum. Ac demum indignatio, & indignabundus, talis. Cui contrarius est inuidens, quippe qui tristabitur, cum quempiam prouersus, sive di-

A τὸν βελτίστην, καὶ τὸ πέμπον ἀγαθόν, καὶ αὐτὸν τὰς τάξιν ἔχον. οἱ μὲν οὖν ὑπερασφεύτων δύντες, εἰς φαῖλας, μεγάλαν δι' ἄντοις ἀξέποντες, καὶ τῷδε τούτοις πριν διατελεῖν σύρρειν, χαίρουσσι δὲ ἐλασθόνιαν αὐτῶν αἰξούσιν ἢ περιστοκόν αὐτοῖς, μηρόνυμον, οὐδεὶς μάλιστα τούτων δέιν, οὐδὲ μὴ ἐλάσθοντες πριν ἀντὶ τὸν αἴξιον ἢ ἓν περιστοκεύματε μείζονος οὐδὲν.
B Εἰσὶ δέ, μήτε πάσις δέιν δι' δέιν οὐ μεταβλητοὶ φύσεις σὺν λόγῳ ὅπερ οὐ μεταβολή φύσεως μεσόπτης δέσποιντος καὶ μηρόφυσές.

Κεφαλήσιον ἡζ.

Μεγαλοφρέπεια δή καὶ μεσότις αἰδε-
ξονείας καὶ μικροφρέπειας. οἵτινες δὲ οὐ νόμιμη
μεγαλοφρέπεια καθεὶς διαπονίας, αὐτὸν τῷ φρέ-
πειαν μέγιστην ποστίνες. οὕτως μὲν οὐδὲν δια-
πονή οὐ μή δέν, ἀλλαζόν· οἶον, εἰ τις ἐπέβη
ἐρανίσες ὡς αὐτὸν γάμοις τὰς ἑστίους, οὐ τοιούτος
ἀλλαζάν. οὐδὲ τοιούτος δέν, οὐδὲ μή δέν
καρφός οὐδεικανθίδρος πλώ θεατὴς διποδέν. οὐ
δέ μικροφρέπεις, ἀναντίος τούτων, οὐδὲ οὐ δέν
μή μεγαλείος διαπονίας, η τόπο μή ποσοῦ,
οὗτοι εἰς γάμους ή χορηγίας διεπανόν, μηδὲ
τοῖς ἀλλ' ἐνδέν· οὐ τοιούτος μικροφρέπεις. οὐ
δέ μεγαλοφρέπεια, ηδη δέποτε οὐδέματος φρέ-
πεια δέν, οὐδὲ τοιούτη δέ λέγομεν. ἐπειδὴ δέ
την τῷ καρφῷ τῇ φρέπειᾳ τὸ μέρη δέν δέν, δέρ-
τας τῇ μεγαλοφρέπειᾳ τούνομος κατέται. οὐ
μεγαλοφρέπεια αρά οὐδὲ εἴη, ἐπειδὴ δέν ἐπι-
ειται, μεσότις τῆς ἐλέτης φρέπειας καὶ ὑπέρβολης
οὐδὲ διαπονίας τὰς ποσοτηκούσας. οὗτοις
οὐ είσιν, οὐδὲνται, καὶ πλειοὺς μεγαλοφρέ-
πειας οἶον φασι, μεγαλοφρέπειας τις βέβαδισε
μηδὲντας δι τοιούτην μεγαλοφρέπειαν λέ-
ροντας μεταφορικῶς, καὶ οὐκυείσις, οὐ γαρ
τὴν ἐν τοιούτοις μεγαλοφρέπεια, αλλ' οὐ σε-
ριπτικαρδι.

Κεφάλαιον κη.

Nέμεστος δὲ ἐστὶ μεσόπτις φθονοερέας καὶ
χαρηκεψίας αὐτὸν τεραγγόλῳ πάντα πε-
κτήτη εἰσιν δὲ νεμεσηπτικός, ἐπαγετός. ἐστι
δὲ οὐ νέμεστος σφεδεὶς αἰγαλεῖ, ἀλλὰ τυγχάνει το-
πρόχοντα αντίξει τὸν πλάνην τις νεμεσηπτικός
οὐδὲ διπλή τε τοιούτοις λυπητικός καὶ αἰν-
τός γε πάλιν διπλή λυπητότεται, αὐτὸν τοιού-
τον κακόν τοιούτον αἰνίζειν οὐταί. μηδὲ οὐ
νέμεστος καὶ οὐ νεμεσηπτικός, τῶς τοιοῦτος.
δέ γε φθονοερέος επαγετός τούτος αἴπλως γρ,